

Sojka obecná (*Garrulus glandarius*) je velmi plachý pták, žijící kromě celého území Evropy i v severozápadní Africe a oblastech označovaných jako Dálný Východ. Obvykle se ukrývá a pozorovatelům se často podaří zahlédnout jen odlesk modrého proužku peří nebo černý ocas mizející mezi stromy. Za letu jsou nápadné velké bílé skvrny na křídlech. Jinak je sojka zbarvená hnědo-černě s výraznou kropenatou chocholkou na hlavě. Ta je nejvýraznější, když se pták rozčílí.

Je velmi ostražitá a při každém náznaku nebezpečí vykřikuje do světa hlasitě „reeh, reeh.“ Na její charakteristické volání se ale tolik spolehnout nelze. Sojka totiž patří mezi vynikající imitátory zvířecí říše. Zvládá napodobit například štěkot psa, mečení koz nebo bučení dobytka a používá to vždy, když si myslí, že jí to pomůže ukrýt se.

Křeček mezi ptáky

S hledáním potravy v zimě si hlavu nedělá. Umí si ji totiž opatřit a uložit do zásoby, stejně jako třeba křeček. Každý rok zkonzumuje sojka několik tisíc žaludů, ne všechny ale okamžitě spotřebuje. Část z nich si zahrabává do hlíny a později se pro ně vrací. Dokáže je najít i pod vrstvou hlubokého sněhu. Nikdy si ale nevzpomene na všechny. Právě sojkám proto vděčíme za mnoho dubů rostoucích v jinak holé krajině.

Sojka a mravenci

Pestře zbarvenou sojku obecnou můžeme často potkat v blízkosti velkých lesních mravenišť. Někdy na nich je strnule sedí, jindy je zobákem zuřivě rozhrabává a loví jejich obyvatele. Nikdy ale nesežere ani jediného mravence. Proč to tedy dělá?

Kdybyste měli štěstí a mohli sojku u mraveniště pozorovat, určitě byste se nemálo podivili. Klidně sedící sojka si totiž nechá prolézat mravence mezi peřím, a to doslova úplně všude. Pokud nemá zrovna čas, mravence chytá a peří si s nimi potírá. Důvodem je agresivní kyselina mravenčí, kterou produkují podráždění mravenci. Sojka ji používá jako vynikající impregnaci peří a zbavuje se tak i úporných parazitů. Svá mraveniště si sojky hlídají. Proto jen velmi zřídka mění teritoria a na svých hnízdištích zůstávají i v zimě, kdy hmyz spí.

Zdroj: www.sokujiciplaneta.cz/zajimavosti/sub-rozhrabava-sojka-mraveniste-ze-skodolibosti

Zadání: Co je to odstavec? Proč jsou texty organizovány do odstavců?

Přečti si následující text a navrhní jeho uspořádání do odstavců.

Vyznač jednotlivé odstavce přímo do textu (třeba barevně).

Co ti pomohlo k rozčlenění textu do odstavců?

Sojka obecná (*Garrulus glandarius*) je velmi plachý pták, žijící kromě celého území Evropy i v severozápadní Africe a oblastech označovaných jako Dálný Východ. Obvykle se ukrývá a pozorovatelům se často podaří zahlédnout jen odlesk modrého proužku peří nebo černý ocas mizející mezi stromy. Za letu jsou nápadné velké bílé skvrny na křídlech. Jinak je sojka zbarvená hnědo-černě s výraznou kropenatou chocholkou na hlavě. Ta je nejvýraznější, když se pták rozčílí. Je velmi ostražitá a při každém náznaku nebezpečí vykřikuje do světa hlasitě „*reeh, reeh*.“ Na její charakteristické volání se ale tolik spolehnout nelze. Sojka totiž patří mezi vynikající imitátory zvířecí říše. Zvládá napodobit například štěkot psa, mečení koz nebo bučení dobytka a používá to vždy, když si myslí, že jí to pomůže ukrýt se. S hledáním potravy v zimě si hlavu nedělá. Umí si ji totiž opatřit a uložit do zásoby, stejně jako třeba křeček. Každý rok zkonzumuje sojka několik tisíc žaludů, ne všechny ale okamžitě spotřebuje. Část z nich si zahrabává do hlíny a později se pro ně vrací. Dokáže je najít i pod vrstvou hlubokého sněhu. Nikdy si ale nevzpomene na všechny. Právě sojkám proto vděčíme za mnoho dubů rostoucích v jinak holé krajině. Pestře zbarvenou sojku obecnou můžeme často potkat v blízkosti velkých lesních mravenišť. Někdy na nich je

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

strnule sedí, jindy je zobákem zuřivě rozhrabává a loví jejich obyvatele. Nikdy ale nesežere ani jediného mravence. Proč to tedy dělá? Kdybyste měli štěstí a mohli sojku u mraveniště pozorovat, určitě byste se nemálo podivili. Klidně sedící sojka si totiž nechá prolézat mravence mezi peřím, a to doslova úplně všude. Pokud nemá zrovna čas, mravence chytá a peří si s nimi potírá. Důvodem je agresivní kyselina mravenčí, kterou produkují podráždění mravenci. Sojka ji používá jako vynikající impregnaci peří a zbavuje se tak i úporných parazitů. Svá mraveniště si sojky hlídají. Proto jen velmi zřídka mění teritoria a na svých hnízdištích zůstávají i v zimě, kdy hmyz spí.